

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/279/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411205558
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4411205558.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci navrhovateľa: A. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., M. R. Štefánika 73, Nové Zámky, IČO: 36 857 751, proti odporkyňi: S. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. L., A. XXX, zastúpená F. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. L., L. I. XX, o zaplatenie 18.929,40 eura s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 18. marca 2013 č. k. 9C/259/2011-105 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 18. 929,40 eura s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24.895,44 eura za obdobie od 22. 03. 2011 do 11. 10. 2011 m e n í tak, že návrh zamietá.

Odporkyňi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 18.929,40 eura s 11 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24.895,44 eura za obdobie od 22. 03. 2011 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov v sume 119 eur a trov právneho zastúpenia v sume 2.715,07 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ preukázal, že odporkyňa bola právoplatne odsúdená na základe trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21. 01. 2011 sp. zn. 3T/220/2010 za trestný čin podvodu, lebo od navrhovateľa vylákala minimálne v období od 20. 02. 2004 do 23. 04. 2004 väčšie množstvo peňazí, celkom vo výške 34.853,61 eura. Dobrovoľne na základe viacerých výziev uhradila navrhovateľovi sumu 9.958,18 eura avšak do podania návrhu nebola uhradená škoda vo výške 24.895,44 eura. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil úrok z omeškania z peňažnej sumy, a keďže si ho uplatnil riadne a včas, súd mu ho priznal, pretože sa jedná o úroky z omeškania z istiny za obdobie od 24. 04. 2004 do podania návrhu, teda do 21. 03. 2011, čo predstavuje sumu 18.929,40 eura a z tejto sumy mu prislúchajú ďalšie zákonné úroky vo výške 11 % za obdobie od 22. 03. 2011 do zaplatenia. Zo samotného trestného rozkazu vyplýva, že v ňom bolo rozhodnuté iba o istine, nie o príslušenstve. Zo strany odporkyne bola vznesená námietka premlčania, avšak pohľadávka premlčaná nie je, pretože príslušenstvo sa nepremlčuje skôr, ako istina s poukazom na ust. § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o 10-ročnú premlčaciu dobu pri príslušenstve a tá zachovaná bola. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a navrhovateľovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 1.119 eur a z odmeny za právne zastúpenie v sume 2.715,07 eura.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadla v zákonnej lehote odvolaním odporkyňa a domáhala sa jeho zmeny a zamietnutia žaloby, prípadne rozsudku súdu prvého stupňa a vrátenia veci na nové konanie.

V dôvodoch svojho odvolania uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jej názoru, pri nároku na náhradu škody, kedy čas plnenia nie je určený dohodou ani právnym predpisom, jeho splatnosť treba posudzovať podľa ust. § 563 OZ. V adhéznom konaní aj keď si poškodený uplatnil prvýkrát náhradu škody v prípravnom konaní, do omeškania sa odporca dostane až potom, čo má možnosť oboznámiť sa so spisom, ako obvinený. Preto aj v občianskom konaní sa musí jednať o také isté obdobie, pretože v prípade priznania úrokov od skoršieho dátumu by sa jednalo o obchádzanie zákona aj vyššie citovaného § 563 OZ v zmysle absolútnej neplatnosti podľa § 39 OZ. Navrhovateľ si neuplatnil príslušenstvo v rámci trestného konania a pokiaľ nebol odkázaný v tejto veci na občianskoprávne konanie, jeho právo nebolo uplatnené riadne a počas trestného konania mu bežala premlčacia lehota, nedošlo k jej spočívaniu, a preto je toho názoru, že je uplatnená námietky premlčania do dňa podania predmetnej žaloby je dôvodná.

K odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdiť a zároveň mu priznať náhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom vyjadrení uviedol, že názory odporkyne považuje za účelové v snahe oddialiť, resp. vyhnúť sa svojej povinnosti. Neobstojí jej tvrdenie ohľadne premlčania nároku, pretože náhradu škody si riadne a včas uplatnil v trestnom konaní. V trestnom konaní bolo rozhodnuté len v časti istiny bez príslušenstva, preto ohľadom príslušenstva podal návrh v občianskom súdnom konaní. Tiež neobstojí námietka premlčania, pretože príslušenstvom sa nepremičuje skôr ako istina vzhľadom na ust. § 110 ods. 3 OZ. Tiež nesúhlasil s názorom odporkyne, že sa dostane do omeškania potom, čo má možnosť sa oboznámiť so spisom ako obvinená. Podľa jeho názoru sa odporkyňa dozvedela, že je v omeškani s vrátením istiny spolu s príslušenstvom už v deň, kedy od navrhovateľa podvodným spôsobom vylákala finančné prostriedky, pretože vedela, že spáchala úmyselný trestný čin podvodu a že takto vylákané peniaze musí vrátiť poškodenému. V závere uviedol, že sa domáha len toho, čo od neho odporkyňa podvodným konaním vylákala, a čo mu právom patrí.

Krajský súd v Nitre na základe podaného odvolania rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP) len v časti týkajúcej sa zaplatenia 9,5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 24.895,44 eura za obdobie od 12. 10. 2011 do zaplatenia. V ostatnej časti - t. j. zaplatenia sumy 18.929,40 eura s 11 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24.895,44 eura za obdobie od 22. 03. 2011 do 11. 10. 2011 ako aj úrok v prevyšujúcej časti 9,5 % zo sumy 24.895,44 eura za obdobie od 12. 10. 2011 do zaplatenia ako vecne nesprávny zmenil (§ 220 OSP) tak, že žalobu zamietol.

Vychádzal z ust. § 563 OZ v tom, že ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala. Časť plnenia (splatnosť dlhu) má určujúci význam aj z hľadiska omeškania, t. j. určenia momentu, kedy sa dlžník dostáva do omeškania. Ak je žalobou uplatnený nárok vo forme úroku z omeškania, musí byť zrejماً povaha pohľadávky, ku ktorej sa úroky z omeškania viažu. Úroky z omeškania sú totiž v zmysle § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky. Nebolo sporným, že odporkyňa bola trestným rozkazom uznaná za vinnú z trestného činu podvodu a súčasne v trestnom konaní jej bola uložená povinnosť nahradit' navrhovateľovi škodu vo výške 24.895,44 eura. V danom prípade požadované úroky z omeškania ako príslušenstvom pohľadávky sa viažu k pohľadávke vyplývajúcej zo záväzkového vzťahu, ktorý podlieha režimu ust. § 420 a nasl. OZ. Bolo preto potrebné vychádzať z ust. § 563 OZ upravujúce prípady, kedy čas plnenia nie je vôbec stanovený. Splatnosť záväzku a teda začiatok omeškania dlžníka nastáva v takomto prípade nasledujúci deň po dni, keď dlžník bol vyzvaný veriteľom k splneniu. Odvolací súd z pripojeného trestného spisu zistil, že odporkyňa nebola oboznámená v trestnom konaní z výsledkami vyšetrovania, pretože sa na tomto úkone nezúčastnila. Navrhovateľ v priebehu konania netvrdil, že by pred podaním žaloby odporkyňu na zaplatenie žalovanej sumy vyzval, a tiež na odvolacom pojednávaní nevedel uviesť, kedy bola odporkyňa vyzvaná na zaplatenie príslušenstva. Keďže nebolo v konaní preukázané, že by navrhovateľ odporkyňu vyzval na zaplatenie príslušenstva pohľadávky, treba v takomto prípade za kvalifikovanú žiadosť navrhovateľa o splnenie dlhu požadovať podanie žaloby na zaplatenie pohľadávky. Návrh bol navrhovateľke doručený 11. 10. 2011, teda nasledujúcim dňom počnúc 12. 10. 2011 sa dostala do omeškania. Ak teda súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť príslušenstvo z priznanej sumy v trestnom konaní za obdobie do 21. 03. 2011 vo výške 18.929,40 eura, čo predstavovalo obdobie od 24. 04. 2004 do 21. 03. 2011, nie je to možné považovať za vecne správne, preto v tejto časti rozsudok podľa § 220 OSP zmenil tak, že žalobu zamietol. Z týchto dôvodov preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania iba od 10. 10. 2011 do zaplatenia a to len v zákonnej výške určenej podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. k tomu dňu, teda 9,5

% ročne. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP s použitím § 150 ods. 1 OSP a napriek tomu, že odporkyňa bola vo väčšej časti úspešná, náhradu trov konania jej nepriznal, keďže doposiaľ neuhradila ani istinu dlžnej sumy napriek tomu, že jej táto povinnosť bola uložená právoplatným trestným rozkazom.

Rozsudok odvolacieho súdu napadol dovolaním navrhovateľ, ktoré odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP). Namietal, že odvolací súd nesprávne aplikoval na vec ustanovenia Občianskeho zákonníka o náhrade škody. Sumu, ktorú je odporkyňa povinná navrhovateľovi vrátiť treba považovať za bezdôvodné obohatenie získané bez právneho dôvodu (§ 451 a nasl. OZ), nakoľko ide o prostriedky vylákané na kúpu bytu, ktorý však odporkyňa pre navrhovateľa nikdy nekúpila a jemu nepredala. Odporkyňa je preto povinná vrátiť aj úžitky z neho (§ 458 ods. 2 OZ). Nemohol súhlasiť ani s právnym záverom odvolacieho súdu, ktorý vyslovil, že odporkyňa sa dostala do omeškania až dňom nasledujúcim po doručení žaloby. Navrhovateľ ju už pred podaním žaloby viackrát vyzýval na vrátenie dlžnej sumy samozrejme aj s príslušenstvom. Odporkyňa na tieto výzvy reagovala vrátením sumy 9.958,18 eura, teda do omeškania so zvyškom dlhu sa dostala najneskôr nasledujúcim dňom. Za moment oboznámenia sa odporkyňa so svojou povinnosťou splniť dlh možno tiež považovať deň nasledujúci po dni, kedy jej bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia pre trestný čin podvodu. Odporkyňa už pri vylákaní finančných prostriedkov od navrhovateľa musela vedieť, že takýmto konaním pácha trestný čin a že vylákané peniaze bude musieť navrhovateľovi vrátiť. V omeškaní s ich vrátením teda bola už nasledujúci deň. Z týchto dôvodov žiadal, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil, a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k dovolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozsudkom z 21. 04. 2015 č. k. 3Cdo/250/2014-194 rozhodol tak, že dovolanie proti výroku rozsudku Krajského súdu v Nitre z 09. 04. 2014 sp. zn. 6Co/153/2013, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 18. 03. 2013 č. k. 9C/259/2011-105 v časti zaplatenia 9,5 % úroku z omeškania zo sumy 24.895,44 eura za obdobie od 12. 10. 2011 do zaplatenia odmietol. Dovolanie proti výroku rozsudku Krajského súdu v Nitre, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky v časti prevyšujúcej zaplatenia 9,5 % úroku z omeškania zo sumy 24.895,44 eura za obdobie od 12. 10. 2011 do zaplatenia rozhodol tak, že návrh zamietol. V ostatnej časti rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že v prejednávanej veci je potrebné vychádzať z § 135 ods. 1 OSP, podľa ktorého je súd okrem iného viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin. Týmto rozhodnutím je trestný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky z 21. 01. 2011 sp. zn. 3T/220/2010 právoplatný 22. 02. 2011, ktorým súd uznal odporkyňu vinnou z trestného činu podvodu a uložil jej nahradiť navrhovateľovi škodu vo výške 24.895,44 eura. Je preto potrebné dospieť k záveru, že právna povaha nároku navrhovateľa, t. j. náhrada škody bola určená už v trestnom konaní, v ktorom bola navrhovateľovi právoplatne prisúdená istina. Keďže úroky z omeškania sú svojou povahou len príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ) musia sledovať rovnaký právny režim, ako samotná pohľadávka, teda musia byť posudzované podľa rovnakých zákonných ustanovení. Odvolací súd postupoval správne, keď priznal úroky z omeškania len vo výške 9,5 % a nie 11 % ako požadoval navrhovateľ, pretože ich priznal v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinnej k 12. 10. 2011. Preto v tejto časti dovolanie zamietol. V časti, ktorou dovolateľ namietal nesprávnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 24.895,44 eura celkom za obdobie od 24. 04. 2004 do zaplatenia zamietol, je dôvodné. Podľa názoru dovolacieho súdu sa odvolací súd pri stanovení momentu, kedy sa odporkyňa dostala do omeškania s plnením dlhu neriadil zásadami ust. § 563 OZ. Poukázal na to, že aj páchatel trestného činu je v omeškaní nasledujúci deň po dni, kedy bol požiadaným poškodeným o zaplatenie dlhu (spôsobenej škody). Tým, že v trestnom konaní sa spravidla páchatel dozvie o tom, že bol veriteľom požiadaný o splnenie dlhu najneskôr pri preštudovaní spisu nie je vylúčené, že bol poškodeným vyzvaný na splnenie dlhu inokedy, a teda aj skôr. Navrhovateľ sa domáhal úrokov z omeškania celkom za obdobie od 24. 04. 2004 do zaplatenia. Medzi účastníkmi konania od počiatku existoval rozpor v otázke určenia začiatku omeškania odporkyne s plnením jej dlhu voči navrhovateľovi. Odvolací súd napriek tomu, riešeniu tejto otázky nevenoval dostatočnú pozornosť. Nevykonal dokazovanie so súvisiacim trestným spisom potrebným za účelom zistenia, kedy navrhovateľ odporkyňu o splnenie dlhu požiadal, resp. kedy najneskôr sa odporkyňa (preukázateľne) mohla o svojej povinnosti plniť dlh dozvedieť. Nežadovál si tak dostatočný skutkový podklad pre správne posúdenie veci, preto jeho rozhodnutie bolo predčasné.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal na odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 1 písm. a/ OSP) doplnil dokazovanie oboznámením obsahu spisu sp. zn. 3T/220/2010 a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti podľa § 220 OSP ako vecne nesprávny zmeniť.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy na tom skutkovom základe, že odporkyňa bola trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21. 01. 2011 č. k. 3T/220/2010-592 zaviazaná zaplatiť mu škodu vo výške 24.895,44 eura. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22. 02. 2011. Jeho pohľadávka doposiaľ uhradená nebola, preto požadoval úroky z omeškania zo žalovanej sumy a to spätne za čas od 24. 04. 2004 ku dňu podania žaloby vyčíslené vo výške 18.929,40 eura a počnúc od podania žaloby 11 % úrok z priznanej sumy v trestnom konaní 24.895,44 eura, teda od 22. 03. 2011 do zaplatenia. Podľa jeho názoru sa odporkyňa dostala do omeškania počnúc nasledujúcim dňom potom, čo jej vyplatil posledné finančné prostriedky.

Podľa § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočne primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí zaujal právny názor, že úroky z omeškania sú v zmysle ust. § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky, viažu sa k pohľadávke vyplývajúcej zo záväzkového vzťahu, ktorý v danom prípade podlieha režimu ust. § 420 a nasl. OZ. Na tomto právnom názore i naďalej zotrváva, napokon i Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí uviedol, že je potrebné vychádzať z § 135 ods. 1 OSP podľa ktorého je súd okrem iného viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin. Týmto rozhodnutím je trestný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky z 21. 01. 2011 sp. zn. 3T/220/2010, ktorým súd uznal odporkyňu vinnou z trestného činu podvodu a uložil jej povinnosť nahradiť škodu vo výške 24.895,44 eura. Keďže povaha nároku navrhovateľa, t. j. náhrada škody bola určená už v trestnom konaní, v ktorom navrhovateľovi právoplatne prisúdená istina, úroky z omeškania sú svojou povahou len príslušenstvom pohľadávky a musia sledovať rovnaký právny režim, ako samotná pohľadávka, teda musia byť posudzované podľa rovnakých zákonných ustanovení.

Pre čas splnenia (splatnosti dlhu) ako skutočnosti rozhodujúcej z hľadiska určenia momentu, kedy sa dlžník dostal do omeškania je potrebné vychádzať z ust. § 563 OZ upravujúce prípady, kedy čas plnenia nie je vôbec stanovený. Splatnosť záväzku a teda začiatok omeškania dlžníka nastáva v takomto prípade nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný veriteľom k splneniu.

Odvolací súd doplnil dokazovanie v zmysle intencií rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a to so súvisiacim trestným činom za účelom zistenia, kedy navrhovateľ odporkyňu o splnenie dlhu požiadal, resp. najneskôr sa odporkyňa (preukázateľne) mohla o svojej povinnosti plniť dlh dozvedieť. Z obsahu pripojeného trestného spisu bolo jednoznačne preukázané, že odporkyňa nebola oboznámená v trestnom konaní s výsledkami vyšetrovania, pretože sa na tomto úkone nezúčastnila. V trestnom konaní sa spravidla páchatel dozvie o tom, že bol veriteľom požiadaný o splnenie dlhu, najneskôr pri preštudovaní spisu. Keďže odporkyňa pri preštudovaní spisu nebola, nemohla sa ani adekvátne dozvedieť o tom, že ju navrhovateľ o splnenie dlhu požiadal. Navrhovateľ v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno v tom, že by odporkyňu na zaplatenie žalovanej sumy vyzval predtým, ako podal žalobu, pričom samotná odporkyňa takúto výzvu poprela. Odporkyni bol trestný rozkaz spolu s obžalobou doručený 11. 02. 2011. Z tohto trestného rozkazu ako aj samotnej obžaloby sa mohla

dozvedieť, že si navrhovateľ voči nej uplatňuje škodu vo výške 24.895,44 eura, avšak v tomto trestnom rozkaze bola zaviazaná len uhradiť istinu, nie aj príslušenstvo. Keďže úroky z omeškania sú príslušenstvom, neznamená to, že sú neoddeliteľné späť s pohľadávkou. Predstavujú samostatný predmet hmotnoprávneho nároku. Možno ich samostatne uplatňovať a disponovať s nimi. Vo vzťahu k pohľadávke sú len nárokom akcesorickým. Preto nie je správny názor navrhovateľa, že ak sa právny úkon má týkať úrokov z omeškania, musí sa týkať i pohľadávky, ktorej sú príslušenstvom, keď podľa jeho názoru ani nebolo potrebné, aby odporkyňa na zaplatenie príslušenstva vyzýval. Navrhovateľ nepreukázal v priebehu konania, že by odporkyňa vyzval na zaplatenie príslušenstva pohľadávky, preto je potrebné v takomto prípade za kvalifikovanú žiadosť navrhovateľa o splnenie dlhu považovať podanie žaloby na zaplatenie pohľadávky. Návrh bol odporkyňi doručený dňa 11. 10. 2011, teda nasledujúcim dňom počnúc 12. 10. 2011 sa odporkyňa dostala do omeškania. Nie je preto správny názor súdu prvého stupňa, keď priznal navrhovateľovi úroky z omeškania počnúc od 24. 04. 2004. Súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť príslušenstvo z priznanej sumy za obdobie od 24. 04. 2004 do 21. 03. 2011 vo výške 18.929,40 eura a počnúc naďalej od tohto obdobia 11 % ročný úrok z omeškania až do zaplatenia. Odvolací súd zastáva ten právny názor, že odporkyňa sa dostala do omeškania nasledujúcim dňom po doručení žaloby, preto ak súd prvého stupňa priznal príslušenstvo pohľadávky pred týmito obdobiami, jeho rozhodnutie nie je správne, a preto rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti v zmysle ust. § 220 OSP zmenil a žalobný návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 150 ods. 1 OSP. Navrhovateľ bol v tomto konaní v prevažnej časti neúspešný, keď sa domáhal zaplatenia úrokov z omeškania počnúc za čas od 23. 04. 2004 do zaplatenia vo výške 11 % ročne. Po zmene rozsudku súdu prvého stupňa mu boli priznané úroky z omeškania len za čas od 12. 10. 2011 do zaplatenia, ale len vo výške 9,5 % ročne. Preto vzniklo právo na náhradu trov konania odporkyňi, avšak odvolací súd jej s poukazom na ust. § 150 ods. 1 OSP náhradu trov konania nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl v samotnom charaktere prejednávaného sporu. Odporkyňa napriek tomu, že bola uznaná vinnou na základe trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky a bola zaviazaná zaplatiť náhradu škody i napriek tomu, že trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 22. 02. 2011 doposiaľ istinu neuhradila, preto sa oprávnené (sčasti) domáhal navrhovateľ úrokov z omeškania. Z uvedených dôvodov jej odvolací súd náhradu trov (prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho) nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.